ဓမ္မခန္ဓာ (၇၉) လျှပ်တပြက်စီးနင်းသူများ (အန်–နာဇိအာတ်)

ဥဂ္ဂဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် (၈၁)၊ သုတ်ဒေသနာ (၄၆)ပါး၊

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်–[၁း၁]

၁။	**وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا۞** ဆောင့်နှစ်၍ ဆွဲထုတ်သူများအားဖြင့်–
၂။	**وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا۞** ညှင်သာသိမ်မွေ့စေသော ညှင်သာစေသူများအားဖြင့်–
၃။ လုပ်	**وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا۞** **ခေါင်းသုံး**စရာ၌ **ခေါင်းသုံး**စဉ်းစားသူများအားဖြင့်–
၄။	**فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا۞** လက်ဦးမှုရအောင် လက်ဦးမှုယူသူများအားဖြင့်–
၅။	**فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا۞** ညွှန်ကြားချက်အား ကျောထောက်နောက်ခံပြုသူများအားဖြင့်–[၁၁၂၂]
၆။	**يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ۞** အတုန်လှုပ်ကြီး တုန်လှုပ်ရသည့် နေ့ကာလမှ၊
၇။	**تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ۞** နောက်မှကပ်လျှက် လိုက်နေခြင်းအားဖြင့်–
၈။	**قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ۞** စိတ်နှလုံးတို့သည် ထိုနေ့ကာလ၌ ဖိအားပေးခံနေရ၍–
၉။	**أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ۞** အမြင်များသည် ကျိုးငွဲ့နေ၍–
၁၀။	**يَقُولُونَ أَئِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ۞** သူတို့က ပြောကြမည်မှာ “ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခင်မူလအတိုင်း ပြည်လည်ဖြစ်ရမည်လော–

(၁၁၂၂) ဤသုတ်တော်များမှ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ၇၇း၁–၅ တွင် ဖော်ပြသော ပုဂ္ဂိုလ်များကဲ့သို့ သူ့ကဏ္ဍနှင့်သူ အရေးပါ စွမ်းဆောင်နိုင်သော လူသား အရည်အချင်းရှိသည့် လူသားများကို ပုံဆောင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၁၁။	أَئِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً۞ မည်သို့နည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကြေမွဆွေးမြေ့သော အရိုးတို့ ဖြစ်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လော၊''ဟု ဖြစ်၏။
၁၂။	قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ۞ သူတို့က ''ယင်းသည် ဆုံးရှုံးရသော အလှည့်ပင်၊''ဟု ဆက်ပြောကြလတ္တံ့။
၁၃။	فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ۞ ယင်းသည် အော်ဟောက်သံ တစ်ချက်သာ ဖြစ်၏။
၁၄။	فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ۞ သို့ဖြင့် သူတို့သည် ရှင်ပြန်ခဲ့ရလတ္တံ့။
၁၅။	هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى۞ မူဆာအကြောင်း ဆင့်ပြန်ချက် သင့်ထံသို့ ရောက်လာစေပြီလော။
၁၆။	إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى۞ ကံကြမ္မာရှင်က သူ့အား မြတ်သော တောင်ခြေ ချိုင့်ဝှမ်း၌ ခေါ်တော်မူ၍–
၁၇။	اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى۞ ဖာရိုးထံသို့ သွားလော့၊ သူသည် စည်းဖျက်သူ ဖြစ်၏။
၁၈။	فَقُلْ هَل لَّكَ إِلَى أَن تَزَكَّى۞ သူ့အားပြောရမည်မှာ– ''သင်သည် သန့်ရှင်းဖြူစင်လိုမှု ရှိသလော၊–
၁၉။	وَأَهْدِيَكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى۞ သင်သည် ကြောက်ရွံ့ရိုသေအံ့ငှာ–သင့်အား ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံသို့ ကျွန်ုပ်သည် လမ်းညွှန်ပါရစေ၊''ဟု ဖြစ်၏။
၂၀။ ဖာရိုး အား	فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى۞ သို့ဖြင့် သူသည် **၎င်းအား** ကြီးကျယ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကို မြင်စေ၏။
၂၁။ ဖာရိုး သည်	فَكَذَّبَ وَعَصَى۞ သို့သော် **၎င်းသည်** ငြင်းဆန်၏၊ အာခံ၏။
၂၂။	ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى۞ ထို့နောက် လုံးပန်း၍ ကျောထောက်နောက်ခံရှာ၏။
၂၃။ ဖာရိုး သည်	فَحَشَرَ فَنَادَى۞ **၎င်းသည်** စည်းရုံး၏ ဖိတ်ခေါ်၏။
၂၄။	فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى۞ ၎င်းက ''ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်ဖြစ်၏။ အထွဋ်အထိပ် ဖြစ်၏''ဟု ဆို၏။
၂၅။	فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى۞

	သို့ဖြင့် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ၎င်းအား သိမ်းယူလိုက်ပြီ၊ နောက်ခေတ် ရှေးခေတ်အတွက် နမူနာတစ်ရပ် ဖြစ်စေ၏။
၂၆။	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ۞ ကေန်ပင် ကြောက်ရွံ့ရိုကျိုးတတ်သူတို့အဘို့ ဤ၌ သခ်ိန်းစာတစ်ရပ် ရှိနေ၏။
၂၇။	أَأَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ ۚ بَنَاهَا ۞ သို့တည်းမဟုတ် အာကာသကို တည်ဆောက်သော အရှင် အတွက် သင်တို့အား ဖြစ်တည်စေခြင်းက ပို၍ အားစိုက်ရသလော၊
၂၈။	رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ۞ အရှင်သည် ၎င်း၏ မျက်နှာကျက်ကို မြှင့်မြှောက်ထား၏ ၎င်းကို ပုံစံချ၏။
၂၉။	وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۞ အရှင်သည် ၎င်း၏ ညကို အုံ့မှိုင်းစေ၏၊ နေပူချိန်ကို ထွက်ပေါ်စေ၏။
၃၀။ ၃၉း၅	وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ۞ ကမ္ဘာပြိုလ် ဤနောက် ၎င်းကို ကြက်ဥပုံ ဖြစ်စေ၏။[၁၁၂၃]
၃၁။	أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۞ ထိုမှ ၎င်း၏ ရေနှင့် ၎င်း၏ ထိန်းကျောင်းရာကို ထွက်ပေါ်စေ၏။
၃၂။	وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۞ တောင်တန်ကြီးများကို အမြစ်ကုပ်ခိုင်မာစေ၏။
၃၃။	مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۞ သင်တို့အတွက်၊ သင်တို့၏ တိရိစ္ဆာန်များအတွက် ချမ်းမြေ့စေရန် ဖြစ်၏။
၃၄။	فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ۞ ထို့နောက် ကြီးမားသော ပေါက်ကွဲမှု ရောက်လာသောအခါ၊–
၃၅။	يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ مَا سَعَىٰ ۞ လူသားသည် သူလုံ့ပန်းခဲ့သမျှကို ဆင်ခြင်သတိရှိစေသော နေ့ကာလ ဖြစ်၏။
၃၆။	وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ۞ မြင်တတ်သူအဘို့ ငရဲမီးသည် ချဉ်းကပ်လာနေပြီ။
၃၇။	فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ۞ ယင်းမှာမူ စည်းဖျက်သူတို့ အတွက်–
၃၈။	وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۞ လောကီ ဘဝအား လိုက်မြဲလိုက်သူ–

(၁၁၂၃) အာရ်ဗီစကားလုံး دَحَاهَا **ဒဟာဟာ** သည် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်တွင် ဤ ၁ ကြိမ်သာ ပါဝင်၍ ကြက်ဥဟု အနက်ကိုပေးသည့် **ဒဟာဟ်** ဟူသော စကားလုံးမှ ဆင့်ပွားလာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၃၉။	**فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى۞** ကေန်ပင် ငရဲမီးသည် သူ၏ ခိုလှုံရာ ဖြစ်၏။
၄၀။	**وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى۞** သို့သော် ကံကြမ္မာရှင်၏ရှေ့၌ ကြောက်ရွံ့ရိုကျိုးစွာ ရပ်တည်သူ၊ ဉာဉ်စရိုက်အား လိုဘများမှ ဟန့်တားခဲ့သူတို့ အတွက်မူ–
၄၁။	**فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى۞** ကေန်ပင် ဥယျာဉ်ဘုံသည် သူ၏ ခိုလှုံရာ ဖြစ်၏။
၄၂။	**يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا۞** ရပ်တန့်နေမည့် အချိန်နာရီ အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူတို့က သင့်အား မေးမြန်းကြ၏။
၄၃။	**فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرَاهَا۞** သင် သတိပေါ်ပေးနေသော ထိုအကြောင်းပင် ဖြစ်၏။
၄၄။	**إِلَى رَبِّكَ مُنتَهَاهَا۞** ၎င်း၏ အွန္တိမပန်းတိုင်သည် ကံကြမ္မာရှင်ထံသို့ ဖြစ်၏။[၁၁၂၄]
၄၅။	**إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخْشَاهَا۞** အသင်သည်ကား ၎င်းအား ကြောက်ရွံ့တတ်သူတို့အတွက်သာ သတိပေးသူ ဖြစ်၏။
၄၆။	**كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا۞** ၎င်းကို သူတို့ မြင်တွေ့ရသောနေ့၌၊ နေပူချိန် သို့မဟုတ် ညဦးချိန်သာ သူတို့ နေထိုင်ခဲ့ရ သကဲ့သို့ ဖြစ်လတ္တံ့။[၁၁၂၅]

(၁၁၂၄) ထိုအရာ၏ နောက်ဆုံး အဆုံးအဖြတ်သည် ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှသာ ဖြစ်၏၊ ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၁၁၂၅) သူတို့အတွက် သတိပေးထားသော နေ့ကာလအား ဆိုက်မြိုက်သော ကာလ၌– သူတို့သည် လောကီစည်းစိမ်အား ခံစားနေခဲ့ရသည်မှာ တစ်နေ့၏ အစိတ်အပိုင်း နံနက်ခင်း တစ်ခု၊ သို့မဟုတ် ညနေခင်း တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ခံစားရလတ္တံ့။